

А въ тъмното
стихнали
сѣнки
се стелятъ:

надничать
луната
и млѣчниятъ пжтъ...

Небе милосърдно,
ти прашашъ вестители
на тиха размисълъ и миръ,
но морната мисълъ
на земнитѣ жители
не плува
въ небесенъ
ефиръ.

Тя охка отъ мъжа,
защото
въ теглото
е нейниятъ
полетъ
вкованъ.

Затуй,
отмахни си
тѣзь луннитѣ прѣсти
подѣ низкия
схлупенѣ
таванѣ !